palso rahha nende eest, ja omma poja hea nou lähhi rikkaks mehheks.

Wimaks, kui ta ärra surri, jäi Jürri perremehheks, ja wottis Miad naeseks, se pärast et nemmad ollid lapsest sadik teine teist armastanud, ja möllemad head inniessed ollid. Nemmad piddasid ühtmeelt, said teine teisega wägga hästi toime, kaswatasid omma lapsi Jumala kartuses, ja juttustasid meile saggedaste sest saksa ummast, mis nende rikkusse hallikaks olli sanud.

Kossilane.

Siin on wina! ütles Laes omma poia wasto, kui ta koio tulli. Lähheme nüüd Kossima.

Poeg. Miks nenda nobbeste? sa polle jo weel ühtegit sest lausunud.

Issa. Agga saggedaste se peäle mötlenud, sest se on jubba kaks aasta, et so emma on ärrasurnud, ja et perrenaene, mitte perres ep olle.

Poeg. Ja ommeti on keik tö tehtud, ja keik wisi pärrast olnud, Rudo andis meile mitte tunda, et perrenaene wajak olli.

Issa. Woib kül olla, agga Rudo on ikka wöras: kes Jummal teab, kui kaua ta perresse jääb.

Poeg. Ta jääks kül siis ikka perresse, kui ma tedda naeseks wottaksin.

Issa. Sedda ka ühtegit! Rudo on üks hea laps, agga waene laps, temmal ep olle muud ühtegit, kui agga se, mis minna ollen temmale annud. Waat seäl on selle rikka Mardi tüttar Liso, kui sa tedda naeseks wottad, siis saad sa temmaga hobbosed, lambad, lehmad, rahha, ja se tuleb meitele abbiks.

Poeg. Armas issa! se woib kül olla, agga ma ei tunne tedda mitte, kuidas ma woin tedda armastada: Ja kui ma Woiksin tedda sallida, siis ma tea, mitte, kui-